

METODY NUMERYCZNE

ZADANIE 3

Artur Guniewicz

3. Dana jest macierz

$$A = \begin{bmatrix} \frac{19}{12} & \frac{13}{12} & \frac{5}{6} & \frac{5}{6} & \frac{13}{12} & -\frac{17}{12} \\ \frac{13}{12} & \frac{13}{12} & \frac{5}{6} & \frac{5}{6} & -\frac{11}{12} & \frac{13}{12} \\ \frac{5}{6} & \frac{5}{6} & \frac{5}{6} & -\frac{1}{6} & \frac{5}{6} & \frac{5}{6} \\ \frac{5}{6} & \frac{5}{6} & -\frac{1}{6} & \frac{5}{6} & \frac{5}{6} & \frac{5}{6} \\ \frac{13}{12} & -\frac{11}{12} & \frac{5}{6} & \frac{5}{6} & \frac{13}{12} & \frac{13}{12} \\ -\frac{17}{12} & \frac{13}{12} & \frac{5}{6} & \frac{5}{6} & \frac{13}{12} & \frac{19}{12} \end{bmatrix}. \quad (4)$$

Przy użyciu metody potęgowej znajdź jej dwie największe na moduł wartości własne i odpowiadające im wektory własne.

Metoda: metoda potęgowa

Metoda potęgowa to iteracyjna metoda obliczania wektorów i wartości własnych. Oznacza to, że z każdą iteracją otrzymujemy coraz dokładniejszy wynik.

Algorytm wygląda następująco:

1. Znajdź takie y_1 , że jego norma = 1
2. Krok iteracyjny:

$$Ay_k = z_k$$
$$y_{k+1} = \frac{z_k}{\|z_k\|}$$

3. Zakończ iterować w momencie gdy osiągnięte zostanie dane przybliżenie.
4. y - wektor własny; $\|z_k\|$ - wartość własna

5. Dokonaj ortogonalizacji z

$$Ay_k = z_k$$

$$z_k = z_k - \sum_{i=1}^{n-1} e_i (e_i^T z_k)$$

dla drugiej największej co do modułu wartości własnej:

$$z_k = z_k - e_1 (e_1^T z_k)$$

6. Wylicz następne y

$$y_{k+1} = \frac{z_k}{\|z_k\|}$$

Kod programu:

```
/*
*****
*
*           Artur Guniewicz - Zadanie 3
*
*
*****
*/

#include <iostream>
#include <iomanip>
#include <fstream>
#include <cmath>
#include <vector>
#include <gsl/gsl_math.h>
#include <gsl/gsl_matrix.h>
#include <gsl/gsl_linalg.h>
#include <gsl/gsl_blas.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

using namespace std;
```

```

const int ile_iter = 128;
const int N = 6;

int main()
{
    int i;
    double lambda[2];
    double A_data[] = {19.0 / 12.0, 13.0 / 12.0, 5.0 / 6.0, 5.0 / 6.0,
13.0 / 12.0, -17.0 / 12.0,
                        13.0 / 12.0, 13.0 / 12.0, 5.0 / 6.0, 5.0 / 6.0,
-11.0 / 12.0, 13.0 / 12.0,
                        5.0 / 6.0, 5.0 / 6.0, 5.0 / 6.0, -1.0 / 6.0, 5.0
/ 6.0, 5.0 / 6.0,
                        5.0 / 6.0, 5.0 / 6.0, -1.0 / 6.0, 5.0 / 6.0, 5.0
/ 6.0, 5.0 / 6.0,
                        13.0 / 12.0, -11.0 / 12.0, 5.0 / 6.0, 5.0 / 6.0,
13.0 / 12.0, 13.0 / 12.0,
                        -17.0 / 12.0, 13.0 / 12.0, 5.0 / 6.0, 5.0 / 6.0,
13.0 / 12.0, 19.0 / 12.0};

    gsl_matrix_view A = gsl_matrix_view_array(A_data, N, N);
    gsl_matrix *A_pom = gsl_matrix_alloc(N, N);
    gsl_vector *wynik = gsl_vector_alloc(N);
    gsl_vector *w = gsl_vector_alloc(N);
    gsl_vector *w_pom = gsl_vector_alloc(N);

    gsl_matrix_memcpy(A_pom, &A.matrix);

    cout << setprecision(8) << fixed;

    // Pierwsza wartość własna (na moduł)
    gsl_vector_set_all(wynik, 1.0); // wektor wynik składa się z samych
1
    for (i = 0; i < ile_iter; i++)
    {
        gsl_blas_dgemv(CblasNoTrans, 1.0, A_pom, wynik, 0.0, w);
        lambda[0] = gsl_blas_dnorm2(w) / gsl_blas_dnorm2(wynik); // dnorm2
-> liczy normę euklidesową z wektora ||x|| = sqrt(sum(xi^2))

```

```

        gsl_vector_scale(w, 1.0 / gsl_blas_dnrm2(w)); // scale
-> mnoży wektor w przez skalar
        gsl_vector_memcpy(wynik, w); //
kopiuje zawartość wektora w do wektora wynik
    }

    cout << "Wektor własny:" << endl;
    gsl_vector_fprintf(stdout, wynik, "%.8f"); // wypisuje na wyjście
wektor wynik
    cout << "Dla |lambda_0| = " << lambda[0] << "\n" << endl << endl;

    // Druga wartość własna (na moduł)

    gsl_vector_set(wynik, 1, -gsl_vector_get(wynik, 1)); // get zwraca 1
element wektora wynik; set ustawia wartość na 1 miejscu w wektorze
wynik

    for (i = 0; i < N; i++)
    {
        gsl_vector_set(w_pom, i, (double)fabs(gsl_vector_get(wynik,
i)));
        gsl_vector_set(w, i, gsl_vector_get(wynik, i));
    }

    int j;
    double pom1, pom2;

    for (i = 0; i < ile_iter; i++)
    {
        pom1 = 0;
        pom2 = 0;
        gsl_vector_memcpy(w, wynik);
        gsl_blas_dgemv(CblasNoTrans, 1.0, A_pom, w, 0.0, wynik);

        for (j = 0; j < N; j++)
            pom1 += (gsl_vector_get(w_pom, j) * gsl_vector_get(wynik,
j));

        // z = z - e(e^T * z)

```

```

        for (j = 0; j < N; j++)
        {
            pom2 = gsl_vector_get(wynik, j) - gsl_vector_get(w_pom, j) *
pom1;

            gsl_vector_set(wynik, j, pom2);
        }

        pom1 = 0;
        for (j = 0; j < N; j++)
            pom1 += (gsl_vector_get(wynik, j) * gsl_vector_get(wynik,
j));

        lambda[1] = sqrt(pom1);

        gsl_vector_scale(wynik, 1.0 / lambda[1]);
    }

    cout << "Wektor wlasny:" << endl;
    gsl_vector_fprintf(stdout, wynik, "%.8f");
    cout << "Dla |lambda_1| = " << lambda[1] << "\n" << endl;

    gsl_matrix_free(A_pom);
    gsl_vector_free(w);
    gsl_vector_free(w_pom);
    gsl_vector_free(wynik);

    return 0;
}

```

Kompilacja:

```
g++ Zadanie3.cpp -ansi -pedantic -Wall -I/<ścieżka dostępu do biblioteki gsl> -lgsl -lgslcblas  
-lm -o Zadanie3 && ./Zadanie3
```

Wyniki:

```
Wektor własny:  
0.40824829  
0.40824829  
0.40824829  
0.40824829  
0.40824829  
0.40824829  
Dla |lambda_0| = 4.00000000  
  
Wektor własny:  
0.70710696  
-0.00000055  
0.00000000  
0.00000000  
0.00000018  
-0.70710660  
Dla |lambda_1| = 3.00000000
```

Komentarz:

W programie zastosowałem funkcje z biblioteki GSL. Jest to bardzo szybki i efektowny (przez co bardzo dobry) sposób.

Dokumentacja ww biblioteki:

<https://www.gnu.org/software/gsl/doc/html/index.html>

Działania ważniejszych funkcji opisane w komentarzach w kodzie programu.